

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, rozhodl samosoudkyně JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: **K. Š.**
bytem Z.
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Týle
sídlem Škroupova 561, 530 03 Pardubice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2020, č. j. KrÚ 47620/2020/ODSH/11,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2020, č. j. KrÚ 47620/2020/ODSH/11, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí

Městského úřadu Litomyšl (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 8. 2019, č. j. MěÚ Litomyšl 070590/2019. Tímto rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným, že se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále též „zákon o silničním provozu“), tím, že dne 22. října 2017 ve 13:16 hodin, na silnici č. I/35, na 162. km, jako řidič motorového vozidla tovární značky Š., RZ X, který jel ve směru od obce Svitavy na obec Litomyšl, překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 40 km/h, naměřená rychlost byla 135 km/h. Po odečtení tolerance byla jako skutečná nejnižší rychlost, naměřena rychlost jízdy 130 km/h, kdy v daném místě byla stanovena nejvyšší dovolená rychlost 90 km/h. Tímto jednáním žalobce porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustil se jednání ve formě nedbalosti nevědomé. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. V dané věci se jednalo v pořadí o již třetí rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť jeho předchozí dvě rozhodnutí (ze dne 14. 3. 2018, č. j. MěÚ Litomyšl 19981/2018, a ze dne 30. 1. 2019, č. j. MěÚ Litomyšl 007542/2019) byla žalovaným vždy zrušena a věc byla správnímu orgánu I. stupně vrácena k novému projednání (viz rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2018, č. j. KrÚ 78772/2018/ODSH/11, a ze dne 7. 5. 2019, č. j. KrÚ 34890/2019/ODSH/11).

2. Žalobce se v žalobě úvodem důrazně ohradil proti odůvodnění rozhodnutí žalovaného, jež má být vůči němu a jeho právnímu zástupci dehonestující a rozporné se zásadou dle § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též „správní řád“). Žalovaný má dle žalobce veškeré odvolací námitky za námitky a vlastní domněnky laika, který nezná zásady ovládání rychloměru, z kontextu vytrhává pasáže a odborníky se snaží „nachytat“. Právní zástupce žalobce má přitom mnohaleté zkušenosti při zastupování v tomto typu sporů, přičemž v mnoha případech byly jeho námitky shledány relevantními až u Nejvyššího správního soudu. Zcela jistě tak není naprostým laikem.
3. Dále žalobce vznášel námitky proti zjištěnému skutkovému stavu věci. Dle žalobce existují důvodné pochybnosti, zda fotodokumentace, tj. pořízený snímek, je snímkem z měřicího zařízení Ramer 10 C, resp. zda toto zařízení pracovalo v okamžiku měření správně. V záznamu o přestupku se v rozporu s návodem k obsluze měřicího zařízení nenacházejí všechny údaje, které musí být uvedeny ve fotodokumentaci přestupku, např. doba trvání záznamu, průměrná rychlost, údaje lustrace vozidla (RZ, barva, typ, platnost STK, kradené vozidlo) a identifikace jízdního pruhu. Vyjádření společnosti RAMET a.s. ze dne 2. 7. 2019 se týká pouze části údajů, zcela absentuje vyjádření k ostatním údajům, např. průměrná rychlost, identifikace jízdního pruhu. Některé údaje se ve fotodokumentaci přestupku v rozporu se zákonem nenacházejí. Pokud společnost RAMET a.s. uvedla, že není pochyb o správnosti měření, jedná se o prezentaci určitého závěru, což může být považováno za odborné vyjádření. Každý odborný závěr však musí být přezkoumatelný, tj. musí být zřejmé, jakým způsobem se k závěru dospělo, což se v daném případě nestalo. Je otázkou, co vlastně znamená „správnost měření“ dle vyjádření společnosti RAMET a.s., tedy zda byl správný postup při měření, nebo zda byl správný výsledek měření – to z odpovědi této společnosti není zřejmé. Pro uvedené pochybnosti měl být jako svědek vyslechnut V., který předmětnou odpověď vypracoval. Tomuto důkaznímu návrhu však správní orgány nevyhověly.

4. V řízení dle žalobce rovněž nebylo postaveno najisto, zda v době mezi ověřením rychloměru a měřením rychlosti nedošlo k výměně pneumatik, neboť tato skutečnost může zapříčinit chybu v měření. Ostatně návod k obsluze výslovně uvádí, že při změně pneumatik nebo výměně kol je nutno provést kontrolu měření. Závěr žalovaného, že ověřovací list s výměnou pneumatik počítá, žalobce označil za spekulativní, nemající oporu v provedeném dokazování a nepřezkoumatelný. Žalovaný pomíjí, že v ověřovacím listě je výslovně uvedeno, že rychloměr lze používat za dodržování návodu k obsluze. Žalobce v průběhu správního řízení požadoval, aby se policisté vyjádřili k tomu, zda provedli kontrolu přesnosti měření, což je nezbytnou podmínkou správnosti měření dle návodu k obsluze. Závěr žalovaného, že nevznikla žádná rozumná pochybnost, že takto učinili, je vysoce spekulativní. Jaké kroky provedli, mají sdělit zasahující policisté jako svědci, správní orgán nemůže předjímat, jaké kroky byly nebo nebyly provedeny. Žalobce sdělil, že trvá na tom, aby bylo najisto postaveno, zda po ověření rychloměru dne 28. 8. 2017 došlo u policejního vozidla ke změně pneumatik nebo výměně kol a zda následně policisté provedli kontrolu přesnosti měření.
5. Žalobce zpochybnil interpretaci judikatury Nejvyššího správního soudu provedenou správními orgány a shrnul, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve spise oporu a je nezbytné jeho zásadní doplnění. Navrhl doplnit dokazování výsledkem R. V., generálního ředitele společnosti RAMET a.s. (k odstranění zásadního rozporu mezi návodem k obsluze a následným vyjádřením V.), a policistů K. a P. (k tomu, jaké kroky učinili po výměně kol vozidla). Žalobce rovněž navrhl důkaz dotazem na policejní orgán, zda došlo ke změně pneumatik nebo výměně kol.
6. Závěrem žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na argumentaci obsaženou v žalobou napadeném rozhodnutí, kterou dále rozvedl, a navrhl žalobu zamítnout.
8. Soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud o věci samé rozhodl bez veřejného projednání věci dle § 51 odst. 1 s. ř. s.
9. Soud se po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí co do zjištění skutkového stavu věci a co do právního názoru na něj plně ztotožňuje s žalovaným rozhodnutím a na toto odkazuje. Smyslem soudního přezkumu totiž není podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody s názorem soudu a odůvodněním napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, jak již setrvale judikuje Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“; rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz), viz např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130. K tomu lze ještě uvést, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat

se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19).

10. Zásadou, ve smyslu které je třeba interpretovat příslušná ustanovení jednotlivých právních předpisů, jimiž je řízení ovládáno, je zásada materiální pravdy. Jejím konkrétním výrazem je povinnost správního orgánu zjistit v rámci každé fáze správního řízení přesně a úplně skutečný stav věci a k tomu si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí. Důkazní břemeno k prokázání, že jednání majícího znaky skutkové podstaty přestupku se dopustil obviněný z přestupku, nese správní orgán. Postupuje přitom dle § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti. Podle § 50 odst. 3 věty druhé správního řádu v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 4. 2019, č. j. 5 As 81/2018-18).
11. Správní orgány v projednávané věci výše uvedenému požadavku na zjištění skutkového stavu dostály. Shromážděné důkazy vytvořily jasnou představu o průběhu celého skutkového děje a bez důvodné pochybnosti z nich vyplývá přesvědčivý závěr o tom, že žalobce překročil maximálně dovolenou rychlost nejméně o 40 km/h. To vyplývá (vedle výpovědí zasahujících policistů) zejména z výstupu porízeného měřicím zařízením (rychloměrem Ramer 10 C), viz č.l. 2 správního spisu. Na tomto výstupu je jednoznačně zobrazeno měřené vozidlo, jakož i jím dosažená rychlost (135 km/h). Součástí správního spisu (č.l. 4) je ověřovací list daného měřicího zařízení ze dne 28. 8. 2017 a dále osvědčení o tom, že oba zasahující policisté úspěšně absolvovali odbornou přípravu pro užívání silničních rychloměrů Ramer 10 C, č. výroby 14/0153 (č.l. 8). Silniční radarový rychloměr byl ověřen v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, z čehož plyne závěr, že měřicí zařízení bylo schopné správně změřit rychlost vozidla. Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 101/2016-77). Ostatně z ustálené judikatury vyplývá, že za dostačující podklad lze považovat ověřovací list vydaný metrologickým ústavem a osvědčení zasahujících policistů pro užívání měřicího zařízení (srov. např. rozsudky NSS ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 101/2016-77, nebo ze dne 30. 1. 2020, č. j. 1 As 250/2019-49).
12. Judikatura NSS se přitom zabývala i dalšími žalobními tvrzeními, včetně důsledků nedodržení návodu k obsluze (rozsudky ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60) či podhuštěnými pneumatikami, resp. důsledky výměny letních pneumatik za zimní a opačně (viz např. rozsudek ze dne 13. 12. 2017, č. j. 7 As 304/2017-41).
13. Např. v rozsudku č. j. 7 As 304/2017-41 NSS uvedl, že „z judikatury zdejšího soudu vyplývá, že je-li pro dané měřicí zařízení vydáno ověření ve smyslu § 7 odst. 1 vyhlášky č. 262/2000 Sb., a toto ověření je platné, lze presumovat správnost měření daného přístroje, přičemž je irelevantní, že došlo k výměně pneumatik“. Stejně tak v rozsudku ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1

As 101/2016-77, se NSS vyslovil tak, že „[m]ěřicí zařízení bylo ověřeno metrologickým ústavem v souladu se zákonem o metrologii. Proto platí, že měřicí zařízení bylo schopné správně změřit rychlost vozidla. Ověřovací list je přitom veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013 - 35). Nadto lze uvést, že by bylo proti smyslu a účelu úpravy, kdyby metrologický ústav vydával ověření s platností na 1 rok i přesto, že na služebních vozech Policie ČR jsou pneumatiky pravidelně měněny v závislosti na ročním období.“ Obdobně viz např. rozsudek NSS ze dne 23. 11. 2016, č. j. 6 As 210/2016-41, který se zabýval měřením rychlosti měřicím zařízením Ramer 10 C (tedy stejným, kterým byla měřena rychlost v nyní posuzované věci), podle něhož „výhrada stěžovatele k věrohodnosti provedeného měření, vycházející z výměny pneumatik na měřicím vozidle, je zjevně nedůvodná. (...) [P]odle konstantní soudní judikatury je pro věc klíčové, že důkaz o rychlosti byl pořízen radarem, který splňoval všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. srpna 2011, č. j. 1 As 42/2011 - 115). (...) Taktéž v rozsudku ze dne 3. března 2011, č. j. 7 As 18/2011 - 54, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že takové důkazní prostředky (tj. důkazy dodané policií) jsou v zásadě dostatečné k objasnění skutkového stavu věci, a to zvláště za situace, kdy stěžovatel nepopírá, že to byl on, kdo byl změřen při jízdě, a toliko tvrdí, že nesouhlasí s naměřenou rychlostí. Pro pořádek možno připomenout, že stěžovatel si mohl vyžádat ověření nebo kalibraci radaru a vydání osvědčení o výsledku (srov. k tomu § 11 odst. 4 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů).“ K obdobným závěrům dospěl NSS i v rozsudku ze dne 30. 1. 2020, č. j. 1 As 250/2019-49. Již s ohledem na tyto judikatorní závěry, s nimiž se plně ztotožňuje, krajský soud považuje za bezpředmětnou žalobcem vznesenou otázku, zda záznam o přestupku lze považovat za „privilegovaný důkaz“.

14. Pokud jde o námitky týkající se tvrzeného nedodržení návodu k obsluze radaru Ramer 10 C při měření rychlosti vozidla žalobce v rozhodné době, krajský soud uvádí, že obdobnou otázkou se již NSS v dosavadní judikatuře několikrát zabýval. V rozsudku ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, uvedl, že „[p]okud není dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla měřicím zařízením zaznamenaná vůbec není (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012 - 27). Současně však Nejvyšší správní soud konstatuje, že totéž platí i pro radarové měřicí zařízení Ramer 10 C: ‘Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný’ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015 - 51). Správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti; je tedy zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhla úspěšně a snímek je hodnověrný.“
15. Při dodržení návodu k obsluze předmětného měřicího zařízení Ramer 10 C je pořízen záznam, zatímco v případě chybného měření, tedy při nedodržení návodu k obsluze, je měření anulováno a záznam není pořízen. Jestliže byl tedy v dané věci pořízen záznam o měření rychlosti, který byl jednoznačný a nevyvolávající žádné rozumné pochybnosti, a vlastnosti předmětného rychloměru byly doloženy ověřovacím listem, pak není třeba provádět žalobcem navržené dokazování za účelem prokazování správnosti způsobu změření rychlosti v dané věci (srov. též rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2021, č. j. 4 As

283/2020-21). Závěr, že pokud není dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla měřicím zařízením zaznamenaná vůbec není, akceptoval NSS (i ve vztahu k měřicímu zařízení Ramer 10 C) i v mnoha svých dalších rozsudcích (např. ze dne 23. 10. 2019, č. j. 8 As 228/2018-53, ze dne 24. 4. 2019, č. j. 2 As 116/2018-51, ze dne 18. 9. 2018, č. j. 7 As 293/2018-19, ze dne 26. 7. 2018, č. j. 4 As 159/2018-37, nebo ze dne 26. 4. 2018, č. j. 1 As 306/2017-32, atd.), proto nelze přisvědčit argumentaci žalobce, že NSS k žádnému takovému závěru nedospěl.

16. Již shora vyslovené závěry postačují pro vypořádání námitek žalobce o tvrzeném nedodržení návodu k obsluze předmětného zařízení. Přesto však krajský soud alespoň ve stručnosti k daným žalobním bodům doplňuje následující.
17. Jestliže žalobce namítal, že se na záznamu z měření nenacházely veškeré údaje vypočtené v návodu k obsluze, tomu lze obecně přisvědčit. Neznamená to však, že by byl nedostatečně zjištěn skutkový stav věci. Z fotografie a popisu měření obsažených ve správním spise (č.l. 2) je totiž jednoznačně seznatelné, že vozidlu reg. zn. X byla dne 22. 10. 2017 ve 13:16:29 hodin naměřena rychlost 135 km/h, vlastní rychlost vozidla, ze kterého bylo měření prováděno, činila 79 km/h, GPS souřadnice místa, kde bylo měření provedeno: N 49°51'39.756'', E 16°20'39.671'', číslo snímku z měřiče 3687, měření bylo prováděno předmětným měřicím zařízením, výrobní číslo zařízení 14/0153. Jak plyne z dokumentu obsaženého na č.l. 8 správního spisu, policisté K. i P. byli seznámeni s obsluhou a užíváním radarového rychloměru v rozsahu návodu k použití a jsou oprávněni toto zařízení užívat a obsluhovat. Na č.l. 4 správního spisu se pak nachází ověřovací list k předmětnému měřicímu zařízení ze dne 28. 8. 2017 s platností na jeden rok – v době spáchání přestupku byl ověřovací list mladší než dva měsíce. Všechny tyto údaje vyplývající ze správního spisu jsou zcela dostačující pro závěr o tom, že žalobce spáchal předmětný přestupek.
18. Pokud některé z žalobcem uváděných údajů v záznamu o přestupku absentovaly [např. doba trvání záznamu, průměrná rychlost, údaje lustrace vozidla (RZ, barva, typ, platnost STK, kradené vozidlo) a identifikace jízdního pruhu], nemá to vliv na závěr o správnosti měření (pod tímto pojmem krajský soud chápe jak správnost postupu při měření, tak i správnost výsledku měření); nic ve správním spise ani v tvrzeních žalobce nenásvědčuje tomu, že by měření bylo provedeno nesprávně. Z vyjádření společnosti RAMET a.s. ze dne 2. 7. 2019 obsaženého ve správním spise (čl. 104) je pak jednoznačné, že některé údaje jsou toliko doplňkové identifikační údaje zadávané obsluhou, které (resp. jejichž absence) nemají žádný vliv na správnost měření. Veškeré podstatné údaje potřebné pro závěr o spáchání přestupku jsou v záznamu o přestupku, resp. ve správním spise obsaženy (srov. též shora odkazovanou judikaturu), a tudíž absence žalobcem odkazovaných údajů v záznamu o přestupku nemá žádný vliv na závěr o spáchání přestupku žalobcem.
19. Podle závěru krajského soudu není pochybením, jestliže v řízení před správními orgány nebyl proveden výslech V., generálního ředitele společnosti RAMET a.s. Z jím podepsaného vyjádření ze dne 2. 7. 2019 je totiž jednoznačné, že některé údaje v záznamu o přestupku jsou pouze pomocné, identifikační a doplňkové a nemají žádný vliv na správnost měření. V tomto vyjádření je navíc výslovně uvedeno, že podle předložené dokumentace je vozidlo přestupce určené zcela přesně a není pochyb o správnosti měření (toto posouzení,

na něž odkázaly i správní orgány, krajský soud považuje toliko za podpůrné; zákonnost rozhodnutí správních orgánů by byla ze správního spisu zřejmá i bez tohoto posouzení, viz shora vyslovené závěry krajského soudu). Správní orgány proto nepochybily, jestliže k výsledku V. nepřistoupily. Ani návod k obsluze (bod 4.3) dle krajského soudu nelze interpretovat tak, že veškeré v něm uvedené údaje musí být bezpodmínečně obsaženy v záznamu o přestupku a v opačném případě by měření bylo provedeno nesprávně. Podstatné je, že v záznamu o přestupku jsou uvedeny veškeré údaje nezbytné pro závěr, že vozidlu žalobce byla v předmětný den, čas a na přesně vymezeném místě naměřena rychlost 135 km/h. O tom, že na fotodokumentaci obsažené ve správním spise (č.l. 2) jsou obsaženy všechny požadované údaje, ostatně svědčí i porovnání této fotodokumentace s obr. 72 na str. 74 návodu k obsluze ze dne 17. 9. 2015 (č.l. 105 správního spisu), kde se nachází „výstupní dokument z RAMER 10 C na příjezdu při měření za jízdy“. Vyjádření společnosti RAMET a.s. ze dne 2. 7. 2019 tudíž není v rozporu s návodem k obsluze předmětného měřicího zařízení, vydaným touto společností dne 17. 9. 2015. Předmětné měření rychlosti dne 22. 10. 2017 tak bylo provedeno v souladu s tímto návodem. Navržený výsledek V. proto krajský soud považoval za nadbytečný a neprovedl jej ani v řízení před soudem.

20. K žalobcovým námitkám týkajícím se výměny pneumatik lze odkázat na str. 10 návodu k obsluze zařízení RAMER 10 - R311 063X CZ (č.l. 105 správního spisu), kde je mimo jiné uvedeno: *„Pokud došlo u zařízení RAMER10 C v době mezi ověřením ke změně pneumatik, nebo výměně kol, je nezbytné provést kontrolu přesnosti měření, viz kapitola 6.3.7.7 Radar přes tacho. Tato kontrola je doporučena před každým měřením rychlosti za jízdy.“* Ze svědecké výpovědi policisty J. K. učiněné před správním orgánem I. stupně vyplývá, že tento policista v den spáchání přestupku před předmětným měřením provedl kontrolu přesnosti měření („[m]ěřič byl v pořádku, kontroloval jsem ho před jízdou, provádí se test, než se pustí měřič, zda jsou systémy v pořádku, jinak by radar vyhodnotil chybu, to se nestalo, pokud by se stalo, auto by neměřilo, stav byl stále stejný, v pořádku, systémy pracovaly, chybu to nehlásilo, až do konce služby nedošlo k žádnému ovlivnění správnosti měření“). Tuto skutečnost potvrdil v rámci své svědecké výpovědi i druhý zasahující policista P. („[b]yl jsem řidič vozidla, měřil kolega, vím, že kolega dělal kalibraci na začátku, vše bylo v pohodě“). Vzhledem k tomu, že v den spáchání přestupku před zahájením měření byla provedena kontrola měření, je bezpředmětná otázka, zda v mezidobí od ověření předmětného zařízení (k němuž došlo dne 28. 8. 2017, tedy méně než dva měsíce před spácháním přestupku, viz č.l. 4 správního spisu) došlo ke změně pneumatik nebo výměně kol. I kdyby totiž k této změně došlo, krátce před zahájením měření dne 22. 10. 2017 byla provedena kontrola přesnosti měření, tedy je zjevné, že bylo postupováno v souladu s návodem k obsluze předmětného měřicího zařízení.
21. Nad rámec shora uvedeného krajský soud podotýká, že nelze než danou žalobní námitku považovat za účelovou. Žalobci a jeho právnímu zástupci totiž bylo umožněno klást zasahujícím policistům při jejich výsleších dne 1. 3. 2018 otázky, čehož právní zástupce žalobce využil. Dotaz na to, zda v době od 28. 8. 2017 (ověření měřicího zařízení) do 22. 10. 2017 (datum spáchání přestupku) došlo ke změně pneumatik nebo výměně kol, však svědkům ze strany tohoto právního zástupce položen nebyl, přestože mu v tom nic nebránilo – soud v této souvislosti podotýká, že součástí správního spisu v době konání

výsledků byl návod k obsluze předmětného měřicího zařízení na nosiči CD; byť šlo o starší verzi návodu (ze dne 27. 8. 2014, viz č.l. 27 správního spisu), nachází se v něm (viz str. 10) totožná formulace týkající se nutnosti provést kontrolu měření (pokud došlo ke změně pneumatik nebo výměně kol) jako v případě návodu k obsluze předmětného zařízení vydaného dne 17. 9. 2015, který je dle sdělení RAMET a.s. platným návodem k obsluze (čl. 104 správního spisu) a s kterým se měl právní zástupce žalobce rovněž možnost seznámit při seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí dne 30. 7. 2019. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud neprovedl žalobcem navrhované dokazování dotazem na policejní orgán (zda došlo ke změně pneumatik nebo výměně kol) ani výsledkem policistů K. a P.

22. Správní orgány tedy v dostatečném rozsahu zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, na základě čehož dospěly k odpovídajícím právním závěrům, jež řádně odůvodnily. Krajský soud se s jejich skutkovými zjištěními i právními závěry ztotožňuje.
23. Žalovaný na str. 5 napadeného rozhodnutí mj. uvedl: *„K podanému odvolání a obecně k námitkám zmocněnce obviněného odvolací orgán předně uvádí, že je zjevné, že se jedná o námitky laika, který na rozdíl od zasahujících policistů nebyl proškolen a nezná zásady ovládání předmětného rychloměru, pouze z návodu k obsluze vytrhává z kontextu určité pasáže a odborníky se snaží de facto „nachytat“. Nepostačuje mu přitom ani vyjádření těchto odborníků – proškolených policistů, kteří mají měření rychlosti jako běžnou náplň práce, rozporuje dokonce i odborné závěry výrobce rychloměru, společnosti RAMET a. s., a to opět na základě svých laických a místy až zavádějících úvah (podrobněji viz dále).“* Tuto formulaci žalovaného žalobce označil za *„dehonestující, v rozporu se zásadou slušného jednání a zejména v rozporu s ustanovením § 4 odst. 1 správního řádu, dle něž každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile“*. Žalovaný se dle závěru krajského soudu zjevně snažil poukázat na množství odborných znalostí společnosti RAMET a.s. i na zkušenosti zasahujících policistů, přičemž námitky žalobce považoval za nepřiléhavé, jím citované pasáže návodu k obsluze za vytržené z kontextu a jeho argumentaci za laickou. Lze připustit, že tato formulace nebyla zvolena nejvhodněji a že byla nadbytečná. Na druhou stranu však danou formulaci nelze jednoznačně hodnotit jako urážlivou ve vztahu k žalobci nebo jeho právnímu zástupci. Tato pasáž žalobou napadeného rozhodnutí tak rozhodně nemůže mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud nikterak nepochybně zkušenosti žalobcova zástupce při zastupování v tomto typu sporů, na něž upozornil v žalobě. Četnost zkušeností právního zástupce žalobce je však pro posouzení věci bezpředmětná, neboť nemůže mít vliv na shora přijatý závěr o zákonnosti napadeného rozhodnutí a o nedůvodnosti žalobních námitek.
24. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 5. května 2021

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně